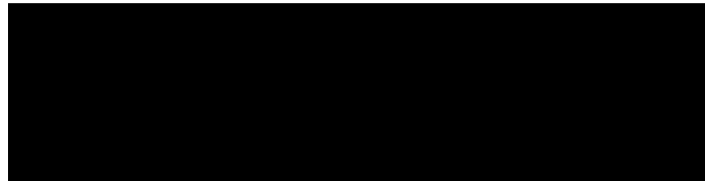

**TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE**

Hivatkozási szám : Felj-11/2014/4.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	10/2020-0/2015		
Érkezett:	2015 JÚL 02.		
Példány:	1	Kezelőiroda:	
Melléklet:	4 db		R

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szima Judit [redacted], [redacted] – az F/1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselőm, [redacted] r [redacted] [redacted] [redacted], [redacted] § [redacted] útján Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Bajai Járásbíróság előtt 16.B.470/2014. számon folyamatban volt büntetőügyben a Bajai Járásbíróság előtt 16.B.470/2014/3. számú végzésének, valamint ezen végzést helybenhagyó Kecskeméti Törvényszék 3.Bf.114/2015/5. sz. végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, XV. cikk (2) , XXIV. (1) , XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdéseit.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.¹

Az alaptörvény-ellenesség okán megsemmisíteni kért hivatkozott végzések nem az ügy érdemében hozott döntésnek minősülnek jelen jogszabályi környezet szerint, azaz nem eredményeznek res iudicatum, viszont a bírósági eljárást befejező döntéseként értelmezendők, így az Abtv. 27. §-a alapján a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulásunkat megalapozzák.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

A törvényszöveg szerint „az ügyben folytatott bírósági eljárásban” történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása, szemben a 27. § megfogalmazásával, mely „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés”-ről szól. Az utóbbi szűkíti a támadható bírósági határozatokat, a 26. § (1) bekezdésének szövege viszont nem, azaz felmerül az az értelmezés, hogy a panasszal nem csak ügydöntő határozat támadható.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott határozatok (melyeket beadványomhoz F/2. szám alatt csatolok), melyek az Alaptörvényben szintén a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogainkat sértik.

3.

Alkotmányjogi panasz indítványom a határozottság követelményének megfelel, mivel a 16.B.470/2014. számon indított büntetőperben keletkezett általam felsorolt határozatokról van szó.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés

¹ Complex Jogtár Magyarország Alaptörvénye 24. cikkéhez fűzött magyarázatából

f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

4.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárársba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”²

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményünk szerint a Btk. 219. §-ának, Be. 416. § (4) bekezdésének d) pontjának, az Info tv. 3. § 1. és 2. pontjának alaptörvény-ellenességének vizsgálata.

Továbbá Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazásának esete vetődik fel, mikor A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban : Avtv.) 2. § 1. és 2. pontját, továbbá az azt felváltó Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban : Info tv.) 3. §-ának 1. és 2. pontját tekintve a jogszabály nem adja meg a személyes adat körébe tartozó adatok esetében a jogi személynek a védelmet, csak a természetes személynek, így az az alapjogot sértő helyzet áll elő, hogy a jogi személy által kezelt számtalan természetes személyre vonatkozó adatra vonatkozó jogsértés esetén a jogi személy nem léphet fel 3. személy ellen, annak ellenére, hogy büntetőjogi felelőssége fenn áll a nála kezelt személyes adatok tekintetében, azaz bűncselekmény elkövetője lehet, míg, ha az

² Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 90. oldal

ő kárára követik el a bűncselekményt, akkor nem lehet sértett, mivel nem tartozik a természetes személyek közé. Továbbá a jogi személynek is vannak az ún. személyes adatok fogalmi körébe tartozó adatai, melyek ugyanúgy védendőek, mint a magánszemély adatai, viszont az Avtv. és az Info tv. előbb hivatkozott rendelkezései kizárják a jogi személyt a védelem köréből, s ezáltal a Btk. 219. §-ában szabályozott védelmi körből is, mely meglátásunk szerint Alaptörvény ellenes.

Az Alkotmánybíróság a 34/1994 (VI.24.) AB határozatában úgy foglalt állást, hogy a természetes személyekkel kapcsolatba hozható adatok védelmére irányadó rendelkezéseket alkalmazni kell szervezetekre is. Ez az álláspont arra vezethető vissza, hogy általában az alapjogok nyújtotta általános védelmet jogi személyek is érvényesíthetik, mint pl. a Ptk-ban meghatározott személyiségi jogok körén belül az üzleti titok védelmére vonatkozó szabályokat.

A személyhez fűződő jogokhoz kapcsolódó védelem nemcsak a természetes személyeket illeti meg, hanem a jogi személyeket is, kivéve azon jogokat (mint pl. élethez, testi épséghez, egészséghez fűződő jog megsértése) amelyek jellegüknél fogva a jogi személyek vonatkozásában nem jöhetnek szóba. **A jogi személy személyiségvédelme elsősorban a névjogra, a jó hírnév védelmére, a titokvédelemre és adatvédelemre, valamint a jogi személy helyiségének polgári jogi védelmére terjed ki.**

A jogi személyek is védelmet élveznek azon jogok vonatkozásában, melyek természetüknél fogva nem csupán a természetes személyeket illethetik meg, még akkor is, ha egyébként ezek a jogok jellegüknél fogva a természetes személy védelmét szolgálják. Ezzel kapcsolatban a Ptk. is úgy rendelkezik, hogy a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyek védelmére is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem – jellegénél fogva – csak magánszemélyeket illethet meg.

Az Európa Tanács is azon az állásponton van, hogy a magánszemélyek és jogi személyek védelme azonos kell legyen. Ezt támasztja alá az Emberi Jogok Európai Egyezménye, amely szerint nem csak az emberek, de az embercsoportok, nem állami szervezetek is lehetnek a sérelmek áldozatai.

A Be. 405. § (1) bekezdése meglátásunk szerint szintén a vizsgálandó jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességi körbe tartozik, ugyanis kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozatával szemben biztosítja - további feltételek mellett - a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat lehetőségét. Ez a rendelkezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltakba ütközik, mely kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

5.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot,

hogy a jogi személy szakszervezet, mint pótmagánvádló jogát, kötelezettségét, jogos érdekét, jogi helyzetét érintette és döntötte el a két sérelmezett határozat.

6.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása konkrét büntetőeljárásban, bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott büntetőperben.

2014. november 13. napján vádindítványt nyújtottunk be ■■■■■ ■■■■■ természetes személlyel szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 177/A. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, visszaélés személyes adattal vétsége elkövetésének megalapozott gyanúja miatt.

A T. **Bajai Járásbíróság** vádindítványunkat 2015. március 12. napján kelt és 2015. március 16. napján kézbesített, **16.B.470/2014/3.** számú végzésével elutasította. Indokolása alapján vádindítványunk a Be. 229. § (1) bekezdésében előírt határidőn belül, a Be. 231. § (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltaknak megfelelően került benyújtásra, viszont a Be. 267. § (1) bekezdésének a) pontjában foglaltak alapján, mivel a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény az eljárást megszüntette.

Az I. fokú bíróság utalt arra határozata indokolásában, hogy a pótmagánvádló a személyes adattal visszaélés vétségének sértettje nem lehet, viszont a vádindítványt nem elutasította, hanem megszüntette. Az elutasításának indokait a Be. 231. § (2) bekezdése taxatív – 4 pontban – felsorolja, melynek c) pontja szerint elutasításnak van helye, *ha... a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be...*”, erre ugyan hivatkozott a megszüntetésben az eljáró bíróság, de nem ez volt az alapja a határozatnak.

Ezen eltérést vette figyelembe és magyarázta a törvényszék hivatkozott végzésében, melyben megállapította, hogy az első fokú bíróság „bár szövegszerűen a büntetőeljárást szüntette meg olyan jogszabályhely alapján, mely az eljárás jelen szakaszában nem alkalmazható, valójában a pótmagánvád-indítványt utasította el”. Azaz ezen magyarázatával hagyta helyben az I. fokú bíróság végzését, mely a megszüntetés, de a végzés indokolásából az tűnik ki, hogy a nem létező, jogszabályilag nem hivatkozott elutasításként értelmezte. Azaz ezen helyben hagyással és a fogalmilag más körbe tartozó Be. szerinti indokolással – meglátásunk szerint – sértette a jogbiztonság elvét, a jogállamiság elvét is.

Vádindítványunk benyújtására a Kaposvári Járási Ügyészség, 2014. szeptember 15. napján kelt, B.2724/2014/4-I. számú határozatában foglalt tájékoztatásnak megfelelően nyújtottuk be, mely szerint:

„Tájékoztatom Szima Judit sértetti képviselőt, hogy a TMRSZ sértett sérelmére elkövetett személyes adattal visszaélés vétsége vonatkozásában a Be. 199. § (2) bekezdés b.) pontja alapján az ügyben ezen határozat közlésétől számított 60 napon belül pótmagánvádlóként léphet fel...”

Pótmagánvádlóként való fellépésünkre a T. Kaposvári Járási Ügyészség tájékoztatásának megfelelően került sor, az abban foglaltak tájékoztatás alapján a TMRSZ jogosult volt pótmagánvádlóként fellépni a személyes adattal visszaélés vétsége miatt.

A cselekmény vonatkozásában már a 2014. június 10. napján kelt feljelentésünk sem kizárólag a személyes adattal visszaélés vétségét jelölte meg, hanem magánokirattal visszaélés vétségét, magántitok megsértésének vétségét, magántitok jogosulatlan megismerésének büntettét (mint ahogyan ezt az első fokú bíróság észlelte is a pótmagánvád indítvánnyal kapcsolatban) is, annak ellenére, hogy a feljelentőnek nem kötelessége a bűncselekmény Btk. szerinti minősítésének megjelölése, sem a Be. 171-172. §§-ai, sem a 174-175/A. §§-ai értelmében. Ezen rendelkezések, épp ellenkezőleg, a vádhatóság kötelező feladatává teszik a tényállás és bűncselekmények teljes felderítését, köztük a minősítés meghatározását is.

A Kaposvári Járási Ügyészség ugyanakkor a pótmagánvád benyújtásának lehetőségét csak és kizárólag a személyes adattal visszaélés vétsége miatt határozta meg, míg az okirattal visszaélés vétsége, s a többi cselekmény vonatkozásában határozata semmilyen rendelkezést nem tartalmazott.

7.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy a Kecskeméti Törvényszék végzése 2015. április 24. napján kelt, melyet 2015. május 4. napján vett át szakszervezetünk Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásunk szerint esetünkben vizsgálendő jogszabályok a következők:

Btk. 219. §-a, a Be. 416. § (4) bekezdésének d) pontja, az Avtv. 2. § 1. és 2. pontjai, továbbá az Info tv. 3. § 1. és 2. pontjai.

3.

a) XV. CIKK sérelme

A törvény előtti egyenlőség nem érvényesült jelen esetben, mivel a szakszervezetnek, mint jogi személynek a személyes adataival visszaélés bűncselekményével kapcsolatosan elvonásra került azon joga, hogy sértetti mivoltából adódóan a vádló szerepébe kerülve védje meg alaptörvényben biztosított jogát.

A sértetti pozíciót a büntetőjogi tényállás vizsgálatával ismerhetjük meg. A bűncselekmény jogi tárgya: az érintett személyes adatai megismeréséhez ÉS BIZTONSÁGOS KEZELÉSÉHEZ, ŐRZÉSÉHEZ FÜZŐDŐ JOG!

Fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy a pónalizált tényállás a személyes adatot KEZELŐ, AZT ŐRZŐ „adatkezelő“ rendelkezésére jogszerűen álló személyes adatok vonatkozásában is elkövethető, ebből következően pedig az adatkezelő – függetlenül attól, hogy az adatkezelő, természetes személy, vagy jogi személy – sértettje, ha az általa kezelt, őrzött adatokkal él vissza az elkövető.

A személyes adattal visszaélés bűncselekmény jogi tárgyát, (a társadalmilag védendő érték megfogalmazása) figyelembe véve, nyilvánvaló, hogy a TMRSZ a Be. ezen rendelkezésének a tükrében sértetti pozícióban áll. Függetlenül attól, hogy személyes adata csak természetes személynek lehet, a személyes adatot kezelő TMRSZ-től illetéktelen kezébe kerülő személyes adat nem csupán az elkövetői minőséget, hanem a sértetti pozíciót is megalapozza az adatkezelő vonatkozásában.

b) XXVIII. CIKK sérelme

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, illetve a már jelzett Be. szakasz esetében nincsen semmilyen jogorvoslati lehetőség biztosítva. Jelen alkotmányjogi panasz alapját éppen az ilyen határozatokkal szembeni jogorvoslati – felülvizsgálati - jog hiánya is képezi.

A 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény. A 17/2001. (VI. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette: „el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében”. [...] „[A] bírónak nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania.

Véleményünk és tapasztalatunk szerint ezen elv is sérül a szakszervezetünkkel kapcsolatosan az eljárás során, mivel sértetti pozíciókat nem akarták elismerni, a pótmagánvád elutasítása kapcsán nem fordulhattunk felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához.

Továbbá Szima Judit, mint magánszemély nem élhetett a pótmagánvád intézményével az ügyészégi határozat szerint, jogorvoslati lehetőségtől teljesen elzárásra került, annak ellenére, hogy a tárgybani cselekménynek személyében is sértettje.

c) XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőn belüli intézéshez való jog

6/1998. (III. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 98.]

A tisztességes eljáráshoz való jog, illetőleg a védekezéshez való jog esetleges sérelmének vizsgálatakor tehát az alkotmányjogi szempontú vizsgálódásnak nem az a tárgya, hogy az adott eljárásjogi aktus megfelel-e a vonatkozó szakági törvény rendelkezéseinek, hanem az, hogy valamennyi körülmény együttes figyelembevétele mellett, az eljárás egészére tekintettel megfelelt-e az eljárás a szóban forgó alkotmányos előírásnak.

A Kaposvári Járási Ügyészség határozata kapcsán és vádindítványunkban kifejtettük, hogy az érintett hatóságok nem folytatták le a Be. és az Alaptörvényünk által megkövetelt, kellő alaposságú nyomozást, melynek eredményeképpen meg lehetett volna állapítani a cselekmény pontos bűncselekményi minősítését értve ezalatt a nyilvánvalóan megvalósult okirattal visszaélést, továbbá értve ezalatt azt, hogy nem lehet kizárni más, eddig még nem nevesített bűncselekmények elkövetését sem, például a beadványainkban szövegszerűen is megjelenő lopás bűncselekményét, mely a feljelentésünkben is kifejezetten szerepelt. Az EBH 2012.B.17. sz. határozat is rögzíti, hogy „Magánvádas eljárásban valójában nem a magánindítvány, hanem az a feljelentés a vád [Be. 497. § (1) bekezdés], ami tartalmazza a magánindítványt [Btk. 31. §, Be. 173. §] és egyben eleget tesz a törvényes vád követelményének [Be. 2. § (2) bekezdés]”. Azaz ezen tényt sem vették figyelembe az eljáró bíróságok, azon túl, hogy a Be. 310. §-ban megfogalmazott vád módosítás lehetőségétől is elzárták szervezetünket (a vád megváltoztatása nem, csak a kiterjesztése tilalmazott a Be. szerint pótmagánvád esetén), annak ellenére, hogy tényállás kellően kifejtett volt (mint utaltunk rá az I. fokú bíróság rámutatott határozatában a többi bűncselekményre is, azaz arra, hogy az indítvány tartalmazta azokat, illetve figyelembe véve a feljelentést is, abban is szerepeltek ezen bűncselekmények tényállási szinten), és annak ellenére, hogy a pótmagánvádlót megilletik az ügyész jogai, a pótmagánvádló nem élhetett ezen jogokkal, azaz sérült ezek által a tisztességes eljáráshoz való jogunk valamennyi körülményt figyelembe véve. Itt kívánjuk megjegyezni azt is ismételtelen, hogy az eljárást megszüntető végzést hozott az I. fokú bíróság, s ezt hagyta helyben a II. fokú bíróság is, mely megszüntetés azt feltételezi, hogy az eljárás megindult, azaz lehetőséget kellett volna kapnia a pótmagánvádlónak a vád megváltoztatására is.

Megjegyezni kívánjuk azt is, hogy a pótmagánvádlót az ügyész jogai illetik meg, de nem terheli a közvádló kötelezettségei, és bár a vádindítvány benyújtásával az ügyész helyébe lép, továbbra sem hatóságként jár el, s ennek megfelelően nem is elvárt, hogy a vádképviselő ellátásához megfelelő szakmai felkészültséggel és hatáskörrel, illetve ebből adódóan eszközökkel rendelkezzen, még akkor sem, ha kötelező a jogi képviselő, hiszen sem az ügyvéd, sem szakvizsgálóval rendelkező alkalmazott nem vádképviselő, vádat a pótmagánvádas, illetve magánvádas eljáráson kívül nem képvisel, nem képviselhet.

A Be. 236. § is akként rendelkezik, hogy „A pótmagánvádló a bírósági eljárásban - ha e törvény másképp nem rendelkezik - az ügyész jogait gyakorolja...“, tehát nem azonos az ügyésszel, hiszen bizonyos jogosultságokat nem gyakorolhat. A Jogtár-kommentár értelmében „Az eltérő szabályok alkalmazását többek között az indokolja, hogy a pótmagánvádlótól sem az a kötelező semlegesség, sem az a fokú szakmai felelősség nem várható el, mint a közvádlótól, s számos tekintetben (például a lehetséges jogkövetkezmények alkalmazása már az ügyészi szakaszban) nem rendelkezik azokkal a lehetőségekkel, mint az ügyész“.

A büntetőügyben, ha együttesen vesszük figyelembe a körülményeket, nyilvánvaló, hogy a tisztességes eljáráshoz való joga sérült szakszervezetünknek.

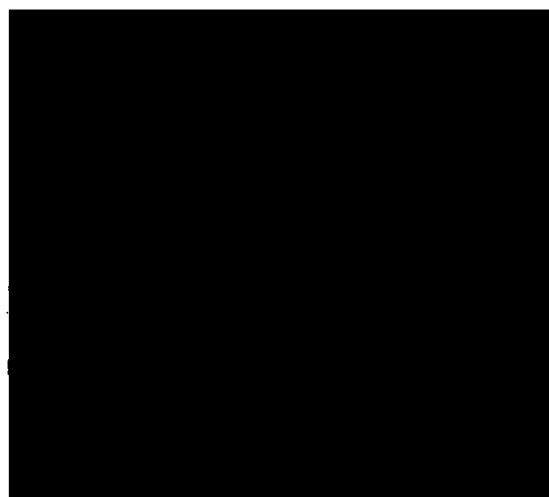
A fentebb ismertetettek a jogbiztonság és jogállamiság elveit is sértik.

Meglátásunk szerint a hivatkozott alapjogi sérelem saját, egyedi ügyünkön túlmutat, s jelen esetem is bizonyítja, hogy a jogi személlyel kapcsolatos személyhez fűződő jogok, valamint ehhez kapcsolódóan a személyes adatok védelméhez, a személyes adatokat kezelő szervezetek sérelmére 3. személy által elkövetett cselekmények tekintetében, mind a szabályozás pontossága, mind tartalma esetén alapjogvédelmi szükségesség-arányosság vizsgálata lehetősége felmerülhet. („Támogatja a befogadhatóságot, ha az alkotmányjogi panasz keretében vizsgálendő kérdés jelentősége az egyedi ügyön túlmutat.” ... „Általában alapvető alkotmányjogi jelentőségű a kérdés, ha a döntés lehetőséget ad az alkotmánybíróságnak arra, hogy iránymutatást fogalmazzon meg az államhatalmi ágak számára az alapjog intézményvédelmi oldalának támogatása érdekében teendő intézkedésekre, illetve, ha módot ad az adott alapjog meghatározott kontextusban való jelentőségének bemutatására.”³

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolásunk alapján panaszunkat bírálja el, a hivatkozott döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2015. június 30.

Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
képviselésében eljárva

³ Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 102. oldal

Mellékletek:

F/ 1 –ügyvédi meghatalmazás / jogi szakvizsga-bizonyítvány hitelesített másolata /
jogtanácsosi igazolvány másolata

F/ 2 -- panasszal érintett határozatok

F / 3 – adatkezelési nyilatkozat